

Even voorstellen....

Een nieuwe start met oude bekenden

Sinds enkele maanden zijn Alvaro en Harriët Yanez het WEC team in Emmeloord komen versterken. Zij zijn zeker geen onbekenden voor WEC. Alvaro komt uit Chili en is sinds zijn jeugd actief in kerk en zending. Harriët is de dochter van WEC zendingen Jakob (†) en Emmy Spronk en groeide op in Burkino Faso.

Waar hebben jullie elkaar leren kennen?

“Op de Logos II [schip van Operatie Mobilisatie]. Alvaro voer al een jaar mee, toen Harriët er ook kwam. Het was vrijwel liefde op het eerste gezicht. Na ons trouwen gingen we naar Chili, waar Alvaro het OM werk lang leidde. Het werk groeide en we verzorgden intensieve trainingen voor zendingskandidaten. Harriët deed de boekhouding en personeelszaken, naast het moederschap van drie kinderen: Matthias (nu 26), Michelle (24) en Simone (20).”

Wat was de reden om naar Nederland te komen?

“Na 14 jaar zochten we een nieuwe uitdaging. God leidde ons naar Nederland om voor de regio als bruggenbouwers te werken: Europeanen werven voor bedieningen in Zuid-Amerika en Latino's werven voor activiteiten in Europa. Helaas stopte dit werk na drie jaar omdat onze taak niet goed paste in de nieuwe visie van OM Latijns-Amerika. God leidde ons vervolgens om ons aan te sluiten bij OM Nederland.”

Was die omslag lastig?

“De taal was een grote uitdaging voor Alvaro en hij vond het moeilijk om te wennen aan de taakgeoriënteerde Nederlandse mentaliteit. Hij is een ‘mensen mens’. Het kostte hem inspanning om zijn plekje vinden binnen OM Nederland en in de kerk en vriendenkring.”

Wat waren jullie taken bij OM in Emmeloord?

“Alvaro was een Member Care werker voor zo'n 50 Nederlandse gezinnen en alleenstaanden op het veld. Harriët verzorgde de projectadministratie, zoals het indienen van projectvoorstellen bij EO Metterdaad en andere donororganisaties, en verzorgde de eindrapportages.”

Was is de moeilijkste ervaring geweest in jullie bediening?

“Dat dingen anders lopen dan verwacht. In Chili verliep de overdracht van ons leiderschap moeizaam, onze taak als bruggenbouwers tussen Europa en Latijns-Amerika liep stuk op verandering van visie binnen OM, net als ons vertrek bij OM Nederland. Gelukkig hadden we Gods belofte: ‘Ik weet welke gedachten ik over u koester, gedachten van vrede en niet van onheil, om u een hoopvolle toekomst te bieden.’”

Waarom nu de overstap naar WEC en wat is jullie taak?

“Veranderingen binnen OM deden ons realiseren dat we in deze fase van ons leven beter passen binnen WEC wat betreft onze roeping. Wij zijn kandidaten-coördinatoren en begeleiden nieuwe werkers in voorbereiding op hun uitzending. Dit soort werk met mensen zit in ons DNA.”

Colofon

No. 3, Jul. - Sept. 2020. jaargang 58.

WEC Nieuws is een kwartaaluitgave van St. WEC Nederland
Waalstraat 40
8303 DH Emmeloord

Directie: Silvian en Thamar Hamstra en Kezia Schoonveld

Eindredactie: Hans Frinsel

Giften met aangegeven bestemming worden, zonder aftrek van onkosten, aan het betreffende zendingenproject overgemaakt. Het is mogelijk St. WEC Nederland testamentair te gedenken.

Bankrekening St. WEC Nederland:
IBAN NL 98 ABNA 0426 839 536.
Incassant nummer is
NL12ZZZ564954390000.

ANBI registratie St. WEC Nederland:
no. 852153958.

Telefoon: (0527) 616 521
Mail: info@wec-nederland.org
Internet: www.wec-nederland.nl
Facebook: WECNederland
Instagram: wec_nederland

Nieuws

WEC Nederland
Passion for Mission

Pandemie en wereldzending

Door WEC-directieteam: Silvian en Thamar Hamstra en Kezia Schoonveld

De Covid 19 crisis heeft ernstige gevolgen voor wereldzending. Reizen is vrijwel onmogelijk, landen geven geen of minder visa af, buitenlanders worden met wantrouwen bekeken en dan hebben we het nog niet over de economische crisis die zeker gevolgen zal hebben voor de support van zendingswerkers.

Hoe verging het onze werkers? Een aantal van hen is tijdens de uitbraken in Azië naar Nederland gekomen en kan voorlopig niet terug, omdat vluchten uit Europa geweerd worden. De zendingen die wel konden blijven, zien dat hun werk min of meer stilligt. Verlofgangers voelen de beperkingen, omdat kerken dicht zijn en bezoek aan familie en vrienden lastig is.

Een andere zorg is hoe de kerken zich in deze tijd kunnen inzetten voor wereldzending. Al vóór de crisis zagen we de trend dat veel Nederlandse kerken wereldzending niet als een prioriteit zien, maar vooral investeren in de eigen omgeving, wat natuurlijk ook

belangrijk is. Nu zijn gemeenteleiders druk bezig om hun kerken draaiende te houden door digitale diensten en op andere creatieve manieren. Ook financiële uitdagingen kunnen reden zijn om minder betrokken te blijven bij zendingswerk. De grootste uitdaging in deze crisis is dan ook om christenen de ogen te openen voor de geestelijke nood van de volkeren die niet met het Evangelie bereikt zijn.

Gelukkig is er een keerzijde. Crisis betekent een keerpunt. Het doet ons realiseren dat de vroegere werkwijzen niet meer toereikend zijn. Het legt bloot waar knelpunten liggen. Onze samenleving ontdekt creatieve

manieren om saamhorigheid te tonen, van drive-in verjaardag en digitale koningsdag tot raambezoek en voedselhulp. Daarnaast is er natuurlijk de enorme groei aan onlinebijeenkomsten, lessen en diensten. Er wordt meer naar de online kerkdiensten gekeken dan de kerkbanken gevuld waren vóór de crisis. Ook in zending heeft het online contact grote impact: GlobalRize, de internet zendingsorganisatie waar sommige van onze leden ook bij betrokken zijn, heeft in korte tijd een enorme groei doorgemaakt. Velen komen op internet in contact met christelijke organisaties en horen over Jezus.

Hoe gaan wij verder als traditionele zendingsorganisatie? Eén van de dingen die we kunnen stimuleren is gebed. Gebed is absoluut onmisbaar om de wereld geestelijk ‘rijp’ te maken voor de oogst. Gebed bereidt opwekking voor, dat weten we uit de geschiedenis. Boven alle ontwikkelingen staat dat God zijn reddingsplan voor de wereld ten uitvoer zal brengen. Hij is de Heer van de oogst, niet wij! Al onze strategieën, programma's en inspanningen alleen kunnen Gods werk niet tot stand brengen. Daarentegen kan Hij alles doen wat Hij van plan is zonder onze hulp. Het is Zijn missie! Wij moeten planten en water geven, maar het is God die groei geeft (1 Kor. 3: 6).

Te midden van de onrust redt de Heiland nog steeds. Laten wij vol vertrouwen in gehoorzaamheid en bereidheid onze plek innemen.

Focus op Europa – Zending in en vanuit Italië

Zending verandert ingrijpend. Europa is meer dan ooit een zendingsgebied geworden en ‘zendingsgebieden van ver’ komen naar ons toe.

Italië is het land van een rijke geschiedenis en prachtige historische architectuur zoals in Rome, Florence en Venetië, maar het is ook ‘il bel paese’ - het mooie land – een heerlijk vakantiegebied.

Italianen zijn in principe religieus, maar leven als atheïsten. Slechts 3 tot 10% komt weleens in een kerk. Er zijn 5600 steden en gemeenten zonder Evangelische kerk. Het is dus een echt zendingsland. Toch zijn er voor een Zuid-Europees land nog relatief veel evangelische gemeentes en WEC heeft er een zendingsbasis, van waaruit teams naar o.a. Zuidoost-Europa en naar Afrika zijn gegaan.

We kennen Italië ook als het land van de grote golf van bootvluchtelingen en migranten. WEC Italië ziet dat als een uitdaging. We vroegen Claudia Pignatelli, de WEC-leider in Italië, naar haar visie en welke uitdagingen daar ook voor ons liggen.

Voor de corona crisis had Italië de bootvluchtelingen crisis. Is er visie in de kerken in Italië voor het vluchtelingen- en migrantenwerk?

“Dat groeit langzaam. Wanneer WEC of andere organisaties support zoeken voor voedsel en kleding, wordt er gul gegeven, maar niet structureel.”

Denk je dat WEC meer zou moeten doen met deze uitdaging?

“Ja, ik heb dat vaak gezegd. Mijn indruk is, dat migrantenwerk vaak ontstond wanneer een zending niet terug kon naar zijn of haar veld en een alternatief dichtbij zocht. De laatste jaren begint WEC in Europa een meer gerichte visie te ontwikkelen voor vluchtelingen en migranten op ons continent. Hier in Italië is het is een hele grote taak en we zouden veel meer kunnen doen als deze uitdaging ook bij andere WEC-bases in Europa duidelijker in beeld komt.”

Wat zijn de mogelijkheden en behoeften in dit werk en wat kunnen we doen?

“We hebben mensen nodig voor de verschillende programma’s, maar ook om expertise te delen en training te geven. We kunnen heel goed short-time werkers gebruiken in outreach en hulpprogramma’s. Het vluchtelingenwerk is een enorme taak maar geeft ook geweldige openingen voor het Evangelie.”

Italië heeft erg geleden onder de corona infectie. Welke impact had dat op het werk?

“Ik heb heel wat spreekbeurten en conferenties moeten afzeggen voor dit jaar, maar gelukkig kon ook veel via

internet toch uitgevoerd worden. Alle afspraken voor onze Arabische activiteiten moesten we afgelasten en ook het vluchtelingen programma moest tijdelijk stoppen. Maar we hebben veel werk onder Arabieren en migranten via internetcontacten kunnen voorzetten en er zijn zelfs enkele mensen tot geloof gekomen.”

WEC International heeft visie voor nieuwe initiatieven in Zuidoost-Europa, zoals Albanië en Bosnië, zeg maar jullie achtertuin. Is WEC Italië daarbij betrokken?

“Jazeker. We hebben al activiteiten opgezet in Albanië, waar de Heer deuren voor ons opende. Voor de afgelopen Paastijd hadden we een programma voor Macedonië op stapel staan, dat helaas niet kon doorgaan vanwege de corona crisis. Dat was jammer, maar het bracht veel Italiaanse kerken ertoe te bidden voor dat land.”

Wil je meer weten over werken met WEC in Italië of andere landen in Europa, neem gerust contact op met ons kantoor in Emmeloord.

Op missie in eigen land Geroepen tot vluchtelingen

Enkele jaren geleden werden Andries en Coby Oosterloo en hun vier kinderen via WEC uitgezonden naar een land in Zuidoost- Azië. In 2018 kwamen zij terug naar Nederland. Nu werken zij onder vluchtelingen in een AZC bij Drachten. Andries en Coby vertellen hoe deze visie voor vluchtelingen bij hen is gegroeid:

“Op het moment dat we besloten om vanuit Zuidoost-Azië terug te keren naar Nederland, sprak de Heer tot ons: “Vertrouw Mij, rust in Mij, zie op Mij. Ik ga nieuwe dingen doen.”

Onze thuisgemeente, de Vrije Baptisten Gemeente Bethel in Drachten, werkt al jaren onder vluchtelingen en velen kwamen tot geloof, ook mensen uit landen waar christenvervolg is. Bij hun asielaanvraag geloofde de IND de echtheid van deze bekeringen vaak niet, waardoor zij geen status ontvingen. God sprak tot de gemeente dat Hij hier een bedoeling mee had: Hij wilde de vluchtelingen gebruiken in hun thuisland. Dit viel samen met onze terugkeer naar Nederland en we ervoeren Gods leiding in deze ‘samenloop van omstandigheden’. In september 2018 heeft onze thuisgemeente ons in samenwerking met WEC ‘uitgezonden’ naar vluchtelingen en moslims in onze omgeving.

We zijn begonnen om relaties te bouwen met de vluchtelingen die in onze gemeente kwamen, om te zien hoe we hen konden helpen in hun procedures en

Familie Oosterloo

in hun geloofsgroei. Velen waren of zijn moslims en we merkten dat het westerse bijbelonderwijs niet helemaal aansloot bij hun vragen. We zochten naar goed lesmateriaal en kwamen uit bij de Al Massira cursus. Al Massira is gemaakt voor mensen van andere culturen en is beschikbaar in vele talen. Al Massira is een chronologische reis door de Bijbel die uiteindelijk uitkomt bij Jezus de Messias. Door de cursus heen worden veel van hun vragen beantwoord en enkelen beginnen hun reis met Jezus. Mensen die door willen leren worden vervolgstudies aangeboden, zodat ze kunnen groeien in kennis van God

en in hun relatie met Hem. Jezus vraagt van iedereen die Hem aanneemt om zijn kruis op te pakken, Hem te volgen en Gods Koninkrijk te verkondigen (Joh 17:18). Dit geldt ook voor vluchtelingen. Ons verlangen is om een voorbeeld te zijn, hen te onderwijzen en bij te staan, zodat ze in alles vertrouwen op Jezus. We zien dat God ons werk bevestigt: Hij voegt mensen aan ons team toe om het Woord te verspreiden.

Op dit moment zijn we bezig met een volgende stap. We geloven dat het Gods verlangen is dat we een ‘Friendship Centre’ openen in het centrum van Drachten. Daar moeten mensen binnen kunnen lopen voor een kopje koffie, een goed gesprek, om de Nederlandse taal te oefenen en ook met vragen over de zin van het leven en over Jezus en de Bijbel. Het moet een plek zijn waar ze gezien en gehoord worden,

waar nieuwe vriendschappen ontstaan en waar Christus’ Licht schijnt en we samen onderweg mogen gaan naar de Hemelse toekomst. Wij geloven dat dit Gods plan is voor Drachten.

Dit centrum kan tevens een voorbereidingstraining bieden voor mensen die bereid zijn terug te gaan naar hun thuisland. Dat is niet zonder risico voor sommigen van hen! Vervolging en zelfs de dood zijn reële mogelijkheden. Als we Jezus volgen laten we ons niet afschrikken door het kruis, maar ‘richten we ons op de vreugde die voor ons in het verschiet ligt’ (Hebr. 12:2-3).